Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Anul XV nr. 16 (1008)
miercuri
21 aprilie 1965,
8 pagini 30 bani

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

O RAZĂ BUCLUCAȘĂ

A intrat în clasă o dată cu primul buchețel de ghiocei și s-a așezat la catedră. Copiii priveau florile gingașe cu bucurie. Școlărița asta nouă, Primăvara, s-a așezat într-o bancă, apoi într-alta. Nu-și găsea locul.

A intrat tovarășa învățătoare, și, la clasa a IV-a B, a început lecția de geografie despre Carpații meridionali. Pioniera Comșa Natalia vorbea despre masive, vîrfuri, trecători... În același timp, furată de-o rază de soare, colega ei Anghel Paula a pornit-o cu gîndul pe valea Prahovei. Paulei îi place baletul și se vedea dansînd cînd într-o poieniță, cînd într-alta. Totul în jur dispăruse. Deodată vocea tovarășei învățătoare:

— Continuă, Paula.

S-a uitat buimăcită spre colege și a îngăimat:

— ...unde a rămas?

In clasă s-au auzit murmure. Cine era de vină? Primăvara, care a luminat clasa, a adus aer curat? Nu! Paula care n-a știut s-o întîmpine.

Școlărița Primăvara a venit și după-amiaza în școala lor. A intrat în clasa a VI-a B. A vrut să-l vadă pe Lepuș Dan, dar — acesta... lipsea. Lipsit a fost și de cunoștințele predate la ora aceea. Cîteva raze primăvăratice l-au făcut să prefere chiulul. Colegul lui însă, Tudose Mihai, a întîmpinat primăvara altfel. La oră a fost atent, acasă și-a scris temele, a învățat. De aceea a doua zi a demonstrat cu pricepere teorema triunghiului isoscel. Era sigur de cunoștințele sale.

CASA NOASTRĂ CA O FLOARE

Mai în fiecare apartament se văruiește, se face curățenie generală. Ferestrele sînt larg deschise să pătrundă aerul curat de primăvară. Gospodinele, harnice ca niste albine fac din casa lor... o floare. Nici pionierii nu stau de o parte. S-au gîndit la o acțiune a lor, a copiilor. Și au început cu solarul. În cvartalul Gara de sud, locuiesc majoritatea copiilor din școală. Unii mai mici, alții mai mari. Săptămîna trecută, în fiecare zi au ieșit cu sape și greble.

— Să împărțim terenul pe parcele, a fost de părere Munteanu Monica.

Și l-au împărțit, apoi l-au curățat de frunzele uscate, au săpat straturile, au semănat flori.

Pac! Pac! Pac! Băncilor le ieșise cîte un cui, balansoarele se slăbiseră, roata nu se mai învîrtea. Băieții le-au reparat. Acum sînt ca și noi.

OPTURI, DAR NU ÎN CATALOG

Temistocle Sorin, băiatul acesta înalt și subțire, a dus dorul bicicletei toată iarna. Uneori, tot așteptînd timpul favorabil, ștergea spiță cu spiță, umfla cauciucurile, controla soneria, farul. Apoi într-o bună zi s-a trezit că zăpada s-a topit, că pămîntul s-a zvîntat. Bucuros a început antrenamentele. O dată era ciclist de cursă lungă, altă dată fondist. În ultimul timp a devenit și acrobat. Ceasuri întregi făcea opturi. Doar cu bicicleta, pentru că la școală abia prindea un cinci, un șase și ici-colo, la obiectele mai ușoare, un șapte.

— În zilele în care am primit șapte, m-am plimbat cu bicicleta după ce-mi terminam lecțiile, a spus ca o scuză.

Concluzia n-a știut s-o tragă singur. L-au ajutat pionierii Szabo Ștefan, Ioan Ioana, Dima Rodica și alții. Lui nu-i rămîne decît să le urmeze sfatul. Și cum un sportiv trebuie să aibă voință și Sorin va ști să-și împartă timpul, să învețe mai bine.

HOȚII ȘI VARDIȘTII

În ziua aceea Bărtoiu Dumitru a fost cînd hoț, cînd vardist. Numai elev nu. A stat la postul de observație, a alergat după unii sau alții, a prins inculpații; ce mai, strategie și tactică după toate regulile artei. Pe seară a constatat că nu și-a scris la romînă, că nu și-a desenat harta la geografie. „Nu-i nimic, o să fiu și eu mai rapid". Și a fost. Numai că a doua zi totul s-a soldat cu nota patru. De data aceasta cu siguranță că a făcut parte din rîndurile... hoților. Și-a furat propria căciulă.

BARBA CĂPITANULUI

Căpitanul Val-Vîrtej s-a mutat în școala lor, a participat la concursul cultural-artistic și a primit chiar un premiu. Foarte bine veți spune voi. Dar ce te faci cînd mai în fiecare clasă te întîmpină cîțiva căpitani. O bucată de blăniță de miel, dar vai, albă, potrivită cu un elastic a devenit pentru Anton Viorel barba căpitanului. Ea l-a împiedicat să-și învețe poezia, din cauza ei și a școlăriței aceleia neastîmpărate, Primăvara, a primit nota patru. Toți colegii erau bucuroși că Viorel s-a îndreptat mult pe trimestrul II și acum... patru. Niște lacrimi mi-au promis că totul a fost o întîmplare că va fi atent, va învăța, iar abia după aceea se va juca. Cît despre barbă, ea va fi predată drept recuzită echipei de teatru.

COMPOTUL DE MERE SI MATEMATICA

Să nu vă pară ciudat. Intre un compot de mere și matematică există o serioasă legătură. Mai întîi pentru că se face pe bază de calcul — a cantităților, a timpului. Și-apoi pentru că fetele care știu să gătească atît de bine știu și matematică.

O fată frumoasă, cu ochi mari, migdalați a îmbrăcat peste uniformă un șorț albastru. E lucrat chiar de mîna ei. Atentă, prepară siropul, amestecă fructele și servește oaspeții. Tovarășa profesoară este mulțumită și în catalog, în dreptul numelui Păunescu Elisabeta, mai apare un zece. Colega ei, Munteanu Monica, care e și președinta detașamentului, învață la fel de bine. De altfel, la panoul de onoare, fotografiile lor stau alături. La sfîrșitul anului, pe lista pre-

mianților au fost tot împreună. Învață bine și Moisescu Dorina și Zelinschi Roxana. Acasă, fiecare își petrece timpul în chip deosebit.

E aproape ora prînzului. În părcușorul din fața casei, Roxana stă liniștită pe o bancă și citește. Într-un tîrziu moleșită de razele calde ale soarelui pune cartea de o parte și se gîndește.

— De ce-ți pierzi timpul, Roxana, strigă cu reproș colegul de clasă Lepuș Dan.

Și lucrurile stau de fapt invers. Roxana a ieșit în parc după ce și-a terminat de scris și de învățat. Colegul ei însă a jucat fotbal, a alergat și după aceea, obosit, s-a apucat de lecții. Și rezultatul va fi... tot invers.

Școlărița Primăvara supărată de năzdrăvăniile copiilor și-a strîns vălurile colorate, și a plecat. Pentru puțină vreme, căci copiii de la Școala generală de 8 ani nr. 21 din Ploiești au promis că vecinătatea noii școlărițe nu-i va mai abate de la îndatoririle lor.

Geta COSTIN

Buletin meteorologic

La învățătură? Da, Da! Iată cum stau lucrurile: în partea de est a clasei a III-a C vîntul a suflat slab. Elevul Agache Ștefan a fost ascultat la limba romînă și a căpătat nota 6. În partea de sud, vîntul a suflat puternic de tot: pionierul Oprea Dănuț a primit un 10 la geografie. În vest, a bătut aproape cu aceeași intensitate: 9 la limba romînă în dreptul rubricii pionierulu Strat Alexandru.

În partea de nord nu s-a semnalat nici o boare.

Timpul probabil pentru următoarele zile: vîntul va sufla pe măsura străduinței noastre. Vrem să sufle puternic... cu note de 9 și 10 (la noi în clasă nu se suflă!).

STRAT ALEXANDRU
cl. a III-a C,
Școala generală
de 8 ani nr. 5,
orașul
Gheorghe
Gheorghiu-Dej

Bine-ar fi!

Am încheiat trimestrul doi cu note bune și foarte bune. Ne mîndrim cu pionieri ca Miu Aurel, Plugaru Georgeta, Mincu Vasile și alții.

Numai că, o dată cu venirea primăverii, cînd soarele încălzește mai puternic, cînd toată natura se trezește la viață, s-au găsit cîțiva ca Spătaru Nicolae, Taifas Gheorghe, Damian Elena care... dormitează pe cărți.

Bine-ar fi să-i încălzească și pe e soarele primăverii puțin, să le dea putere de muncă, să-i trezească, pentru ca la sfîrșitul anului să se poată număra și ei printre fruntașii clasei.

EZARU NICULINA
Școala generală
de 8 ani.
comuna Boldu,
raionul Rîmnicu Sărat

Ura, victorie!

Mai sînt cîteva clipe pînă la începerea orelor. E liniște.

Deodată, tovarășa instructoare urmată de tovarășul diriginte intră în clasă. Ne ridicăm în picioare. Tovarășa instructoare pune pe catedră un caiet obișnuit.

— E un caiet de întrecere, copii — ne-a spus

Apoi ne explică în ce constă această întrecere Pionierul Chițu Ionel este numit responsabil cu acest caiet. În fiecare zi el îl dă tovarășilor profesori care ne pun calificative la: disciplină, curățenie, ținută, și păstrarea bunului obștesc

Pionierii Ionescu Dan și Seche Irina, responsabili cu disciplina îi conving pe ceilalți: să fim mai cuminți, mai ordonați... Sau ce, nu vreți să cîștigăm steagul de clasă fruntașă?

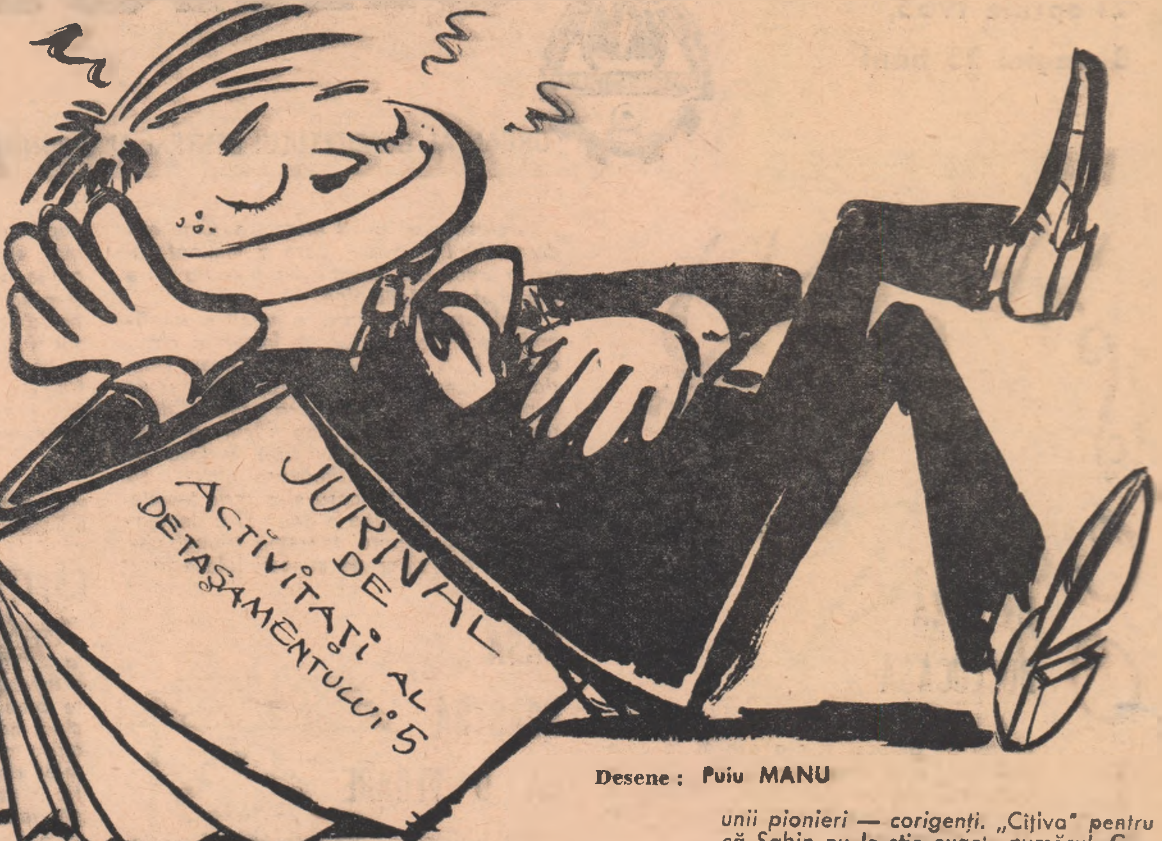
Așa au trecut cîteva săptămîni la sfîrșitul cărora...

Ies emoționat din clasă. Am aflat de la Ionescu că rezultatele întrecerii sînt afișate la intrarea în școală. Mă uit pe afiș. Citesc nerăbdător. Ura! victorie! Am cîștigat titlul de „clasă fruntașă!" Am obținut locul întîi!

VIANU VICTOR
cl. a III-a B
Școala generală
de 8 ani nr. 5,
București

CU TRAGERE DE INIMĂ ȘI... CU INDIFERENȚĂ

Astăzi vom vorbi despre doi președinți de detașament

Desene: Puiu MANU

DESPRE MAGDA – NUMAI CUVINTE DE LAUDĂ

Pentru luna februarie, pionierii din detașamentul claselor a VII-a de la Școala generală de 8 ani nr. 1 Satu Mare și-au propus: 1) să țină o adunare despre „Eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933"; 2) o șezătoare de cîntece și poezii intitulată „Mulțumim din inimă partidului pentru copilăria noastră fericită"; 3) să viziteze muzeul de istorie din oraș și Școala de muzică și arte plastice; 4) să organizeze o festivitate în care să fie înmînate distincțiile unor pionieri care au îndeplinit toate condițiile.

Aceste activități n-au rămas pe... hîrtie! Președinta detașamentului, Petrușca Magda, cu sprijinul tovarășei instructoare, s-a preocupat de buna desfășurare a acestora. Ce a făcut Magda? Poate că a organizat singură totul? Nu. Dar a avut grijă ca președinții de grupă, ajutorii acestora, precum și fiecare pionier, să-și aducă contribuția la realizarea propunerilor din programul de activități. *Ori de cîte ori a fost nevoie, a intervenit cu un sfat, cu o părere, cu o atitudine energică. De exemplu, cînd cu vizitarea muzeului de istorie din oraș, unii au fost de părere ca tot detașamentul să meargă împreună, într-o zi. Magda însă n-a fost de acord. „Trei clase deodată la muzeu?... O să fim prea mulți și n-o să putem asculta și urmări cu toții explicațiile ghidului. Eu propun să mergem pe grupe. Fiecare grupă în cîte o zi".*

În timpul pregatirii șezătorii, Magda le-a cerut pionierilor care citesc mai mult să aleagă cele mai frumoase poezii despre patrie și partid. Tot ea le-a spus președinților de grupă să aibă grijă ca aceste poezii să fie învățate de cît mai mulți pionieri. Iar cînd cineva a avut ideea ca șezătoarea să cuprindă și amintirile lor din drumețiile de vacanță, Magda s-a bucurat, sprijinind această inițiativă.

Toate acțiunile prevăzute în programul de activități al acelei luni au fost îndeplinite și — după părerea colectivului de conducere al unității -- au fost acțiuni reușite. *Așa se întîmplă lună de lună în detașamentul condus de pioniera Petrușca Magda. E meritul tuturor pionierilor din acest detașament e și meritul Magdei. Cu modestie, cînd trebuie, și cu energie, cînd e cazul, ea se străduiește să arate că nu a uitat încrederea pe care i-au acordat-o pionierii la începutul anului școlar. În cele trei clase a VII-a sînt mulți pionieri care învață bine și foarte bine. Magda și președinții de grupă nu trec niciodată cu vederea absențele de la meditație a vreunui elev mai slab. În acest detașament sînt puțini corigenți!*

CÎT DESPRE SABIN...

Privindu-l de la distanță, jurnalul detașamentului nr. 5 — clasele a VI-a C și D din aceeași școală — se aseamănă cu al detașamentului 2 ca o picătură de apă. Dar dacă-l deschizi... După 5 sau 6 pagini, în care sînt consemnate cîteva acțiuni ale detașamentului, urmează pînă la ultima pagină un „pustiu" de... hîrtie albă.

Dar cine știe? Poate că pionierul Popa Sabin, președintele detașamentului 5, a neglijat să descrie în jurnal felul în care s-au desfășurat acțiunile. Speranță deșartă. Nu Sabin n-a uitat. Adevărul e că acțiunile nici nu s-au... ținut! Poate că detașamentul lui Sabin și-a propus, în programul de activități, acțiuni prea multe? Am cerut programul pe februarie; dar pe februarie nu alcătuiseră nici un program. L-am cerut pe cel din martie. Dar nici luna martie nu s-a bucurat de un astfel de program. Și nici ianuarie..

Motive, scuze pentru această slabă activitate, pot fi găsite destule. Sabin încearcă: „Foarte mulți elevi din clasele a VI-a C și D sînt și elevi la Școala de muzică și arte plastice și... nu prea au timp". Dar — spunem noi — și cei din *detașamentul Magdei urmează cursurile acestei școli! Ei cum au timp? Întrebarea rămîne fără răspuns. Sabin tace, încurcat.*

Muzeul orașului se află la doi pași. De ce nu l-au vizitat pînă acum? „Pentru că nu s-a organizat vizitarea lui" — ne răspund pionierii. Sau alt caz: în clasele, VI sînt cîțiva elevi, — unii pionieri — corigenți. „Cîțiva" pentru că Sabin nu le știe exact numărul. Cum s-o fi ocupînd de ei colectivul de conducere al detașamentului, dacă nici nu le cunoaște ca lumea situația? În general, acest detașament participă mai ales la acțiunile organizate pe unitate. Rare sînt însă acțiunile inițiate chiar de pionierii detașamentului. *Firește, vina acestei nepăsări o poartă toți membrii colectivului de conducere, toți pionierii celor două clase. Dintre ei face parte și Sabin.*

SE PUNE ÎNTREBAREA:

Cum justifică Popa Sabin încrederea pe care pionierii i-au acordat-o atunci cînd l-au ales președinte al detașamentului nr. 2? Nu încercăm să dăm noi un răspuns. Îl rugăm însă pe Sabin să se gîndească mai mult la îndatoririle pe care această calitate i le impune. Și, bineînțeles, să-l ajute ceva mai mult atît colectivul de conducere al unității de pionieri din școală, cît și tovarășul instructor al detașamentului, ca să *poată înțelege că aceste îndatoriri trebuie îndeplinite cu multă tragere de inimă, așa cum procedează pioniera Petrușca Magda, nu cu indiferență, cum a făcut el pînă acum. ÎN CLIPA DE FAȚĂ, SARCINA CEA MAI IMPORTANTĂ ESTE TERMINAREA CU SUCCES A ANULUI ȘCOLAR DE CĂTRE FIECARE PIONIER ȘI ELEV. Colectivul de conducere al detașamentului nr. 5 — deci și Sabin — trebuie să facă totul în această direcție. Noi îl rugăm să ne scrie la redacție despre măsurile luate și să ne țină la curent cu aplicarea lor. Ce părere ai, Sabin?*

C. DIACONU

• Pe BĂDESCU ION din clasa a VII-a de la Școala generală de 8 ani, nr. 187, București, președinte de unitate, îl veți întîlni pretutindeni: la plantat puieți, dînd o mînă de ajutor zidarilor pentru terminarea noii aripi a școlii. În catalog are 10 pe „linie".

• Cînd sînt probleme mai grele de rezolvat, mulți pionieri de la Școala generală de 8 ani nr. 8 din orașul Pitești cer ajutorul lui VIȘAN RADU din clasa a VI-a A, președintele unității, care nu-i refuză niciodată.

• Dacă vă plac frumusețile patriei și vreți să vă bucurați de priveliști încîntătoare, rugați-l pe NICOLAE DĂNUȚ, președintele unității de la Școala generală de 8 ani nr. 49 din Capitală, să vă alcătuiască itinerarul.

Pe lîngă sport, teatru și... note de 10 la toate materiile, el este și un pasionat turist.

Foto text: Gr. PREPELIȚA

Sfatul profesorului

REZUMATUL

A face un rezumat înseamnă a reda pe scurt conținutul unei opere literare, înseamnă a extrage și a reda esențialul.

Rezumatul ne ajută să reținem conținutul operei literare, ne obișnuiește cu o exprimare corectă și cursivă, contribuie la dezvoltarea gîndirii noastre, la înțelegerea mai profundă a operei citite.

Cum procedăm ? Mai întîi citim bucata respectivă — fără să însemnăm nimic, apoi reluăm citirea pe fragmente (unități logice) și notăm în maculator : a) momentele acțiunii ; b) legat de momentele acțiunii extragem și ideile principale ; c) personajele principale ; d) expresii și fragmente scurte care ne-au plăcut mai mult. Dacă opera literară cuprinde și descrieri atunci vom însemna și ceea ce este esențial în acestea.

Apoi, fără să folosim cartea, ci numai notițele pe care le-am extras, vom trece la redactarea rezumatului. Vom scrie mai întîi titlul și pe rîndul următor numele autorului. În introducere, vom formula tema sau ideea principală, arătînd într-o frază sau două scopul operei literare, ceea ce autorul vrea să scoată în evidență. În cuprins vom povesti pe scurt acțiunea avînd grijă să arătăm la fiecare moment principal al acțiunii și ideea care izvorăște din întîmplările respective, din faptele și din comportarea personajelor. Cu descrierile procedăm la fel : rezumăm conținutul și expunem ideea. Încheierea trebuie să cuprindă părerea noastră asupra celor citite, părere bine gîndită și clar exprimată, care să dovedească faptul că am citit cu atenție opera. Acum, rezumatul propriu-zis este gata. Lăsînd două rînduri libere vom trece, în continuare, unele expresii, cuvinte sau fragmente care ne-au plăcut în mod deosebit.

Pentru ca munca noastră să fie folositoare și apreciată este necesar să ținem seama și de calitățile ce se cer unui rezumat. Mai întîi, pentru ca să-și merite denumirea, rezumatul trebuie să fie scurt și să cuprindă esențialul. Să ne străduim ca exprimarea să fie clară și concisă. În redactare să folosim cuvintele noastre și să respectăm ordinea firească pe care a stabilit-o autorul. Pot fi redate și unele amănunte, dar numai acelea care au un rol deosebit în desfășurarea acțiunii, în sublinierea ideilor și în caracterizarea personajelor.

Prof. A. USCAR

Panoul fruntașilor

OASPEȚII NOȘTRI

MITROI ION

ZMEU DOINA

SINĂ VICTOR

Mă privesc zeci și zeci de copii. Unii au chipurile zîmbitoare, pe alții îi ghicesc timizi sau energici, visători sau zburdalnici. Sînt pionieri de pretutindeni, din nenumărate sate și orașe. Au parcurs sute de kilometri pînă să ajungă la redacție. Și cu toate acestea, ei n-au părăsit nici o clipă școala, satul, colegii. Cum este posibil ? Simplu : la redacție n-au sosit decît... fotografiile lor. Ele au fost trimise fie de colectivul de conducere al unității, fie de tovarășii directori, instructori.

Toți acesti prieteni sosiți la noi, fie că unul are ochii verzi și altul negri, fie că unul este în clasa a IV-a, iar altul într-a VII-a, au ceva care îi aseamănă foarte mult : *învață și se comportă bine*. Dar nu numai atît. Despre fiecare (acum cînd i-am cunoscut) vă putem povesti încă multe lucruri. Să vă facem și vouă cunoștință cu cîțiva.

Locuința lui Mitroi Ion (foto 1) este așezată departe de școală. Acesta însă n-a fost niciodată motiv de întîrziere pentru Ionel. Este disciplinat și învață bine. Trimestrul trecut l-a încheiat numai cu medii de 10 și una de 9. „Oriunde ar fi, în orice împrejurare, îl vezi îmbrăcat curat, cu grijă, se poartă ca un adevărat pionier", ne scrie despre el Rădulescu Doina, președinta unității de la Școala generală de 8 ani din comuna Gura-Foii, raionul Găești.

Toți cei care au vorbit despre pioniera *Zmeu Doina* (foto 2), atunci cînd au ales-o președintă a unității Școlii generale de 8 ani nr. 2 din Calafat, au spus numai cuvinte de laudă. De atunci, au trecut multe luni. Și Doina nu a înșelat așteptările pionierilor din școală. Pe lîngă învățătură (are numai medii de 9 și 10), ea a reușit să organizeze împreună cu activul multe activități frumoase. Ultima : serbarea prezentată la Casa de cultură.

Pionierul *Sină Victor* (foto 3), este în clasa a VII-a, la Școala medie din Jibou, regiunea Cluj. După felul cum învață și cum răspunde la ore n-ai putea să-ți dai seama ce anume materie îndrăgește mai mult. Îți vorbește tot atît de frumos despre o carte, așa cum se pasionează pentru o problemă de fizică, de matematică. Gîndul pentru viitor îl preocupă destul de mult. De aceea a și fost organizatorul unor adunări cu astfel de teme : „Cum ne pregătim pentru viață", „Cum au învățat diferiți oameni de știință" etc.

Oaspeți de felul celor pe care vi i-am prezentat acum, ne fac mare plăcere și-i așteptăm oricînd.

Elena MANESCU

Lanțul obrăznicilor

FARSĂ autentică cu prea multe ACTE de comportare necivilizată în urma cărora rămîi, într-adevăr TABLOU. Autor, regizor și interpret principal : pionierul Călin Gheorghe din clasa a VII-a A de la Școala generală de 8 ani nr. 13 din orașul Constanța.

Acțiunea se petrece într-un cadru binecunoscut școlarilor : clasa. Decorul e simplu : bănci, o catedră, un catalog ! Ceilalți interpreți : pionieri si pioniere din clasa a VII-a A. Bine, mă veți întreba : cum îl vom cunoaște dintre toți pe Călin ? Prin ce se deosebește de colegii lui ? Aparent prin nimic. E un băiat voinicel, îmbrăcat îngrijit și poartă, cu multă seninătate, la gît... cravata roșie. Totuși, dacă veți urmări cu atenție actele... (vreau să spun) orele de clasă, îl veți recunoaște. Eu n-am de gînd să vă descriu pe îndelete întreaga sa operă. E păcat de spațiu și pe urmă nu o fac din grijă pentru buna dispoziție a cititorilor. Am să vă prezint numai cîteva fragmente.

— Călin, iar ai întîrziat !

— ? ! (nici un răspuns Nici măcar bună ziua. Se așază nestingherit în bancă).

— Călin Gheorghe, iar nu a învățat nimic. (Această replică a fost rostită de majoritatea profesorilor, în majoritatea cazurilor cînd a fost ascultat eroul nostru).

Poate credeți că se căiește, sau cel puțin de formă își lasă privirile în jos ? Nicidecum. Replicile sale sînt răsunătoare.

— De ce mi-ați [illegible]us 4 ? Pentru ce ? Cum, numai [illegible] patru am știut ?

— ? ! (aceasta [illegible]plica clasei)

— Unde pleci [illegible], așa, în mijlocul orei ?

— Mi-e sete.

— Bine, dar nici nu ceri voie ?

— (Răspunsul e o ușă trîntită. Niște reflectoare sau știu eu ce înroșesc obrajii colegilor).

— Călin, nu s-a terminat ora, unde pleci ?

— M-am plictisit, mă uit pe fereastră ; iar privirea lui parcă spune : nu vă jenați, puteți continua. Pe mine nu mă deranjați.

(Sînt și ore care se desfășoară absolut normal, nestingherite de nimeni. Nu vreți să mă credeți ? Vă asigur eu. Sînt orele de la care Călin Gheorghe lipsește nemotivat. Și sînt destul de multe). Așa-i eroul nostru. Nu-i place anonimatul. Tot ce-i obișnuit i se pare plictisitor. Veșnic e în căutare de ceva nou, senzațional.

Același decor. Oră de rusă. Deodată un țipăt sfîșie liniștea.

— Foc !

— Ajutor ! țipă o fetiță. Toți copiii sar de la locul lor. Din banca lui, Călin rîde încîntat, gustă efectul „glumei". Ce se întîmplase ? Prea erau toți atenți Asta îl plictisea la culme. Nimeni nu-i mai dădea nici o atenție. Las pe mine și-a zis el. Și-a scos din buzunar cutia de chibrituri, din ea un băț și... hîrșt ! Încet, încet, cu dibăcie a dat foc șorțulețului unei colege de la... Casa de copii. Cortina ! Trageți cortina ! veți striga voi. E odios, ajunge, nu mai vrem să știm nimic despre acest „erou" ! Răbdare, încă un ACT și gata.

Decorul : de data aceasta e clasa a VI-a. Întuneric beznă. Pe perete apar imaginile proiectate de epidiascop. Pare să fie o adunare de detașament interesantă. Deodată dă buzna în scenă, vreau să zic în clasă Călin — destrămînd totul.

— Te rugăm să poftești afară. Nu ne deranja adunarea — îl invită instructoarea.

— Pe mine, mă dai pe mine afară ? Știi cine sînt eu ? Își ia avînt și cu pumnii încleștați vrea să-i arate tovarășei instructoare cine e el !

Scenă de masă : Copiii fac zid în jurul instructoarei, apoi îl dau afară pe erou.

Ei, nu ! Asta e culmea, veți spune voi. Într-adevăr, actele lui de indisciplină se repetă, se repetă. Cresc în intensitate, în gravitate. Ai impresia că ai ajuns, într-adevăr, la un punct culminant. Părerea aceasta ne-o întregește și catalogul pe ale cărui file stau ca niște pete notele pionierului Călin Gheorghe : pe trimestrul I corigent la șase obiecte, pe trimestrul II a reușit tîrîș-grăpiș, să rămînă corigent doar la patru obiecte. Are totuși o constanță ; media 5 la purtare pe ambele trimestre.

Eroilor li se iau de obicei interviuri. Îi adresez și eu cîteva întrebări.

— Am auzit că ai uitat de tot angajamentul pionieresc și ți s-a recomandat să îl înveți din nou. L-ai citit ?

— Nu. N-am avut timp. În vacanță am plecat la bunici să mă odihnesc !

— Cum se face că înveți așa prost ? Poate pierzi prea mult timp cu lectura. Citești mult ?

— Nu. N-am luat încă nici o carte de la bibliotecă.

— Și n-ai citit nimic nici în vacanță ?

— Ba da. Un roman de aventuri din colecția de 15 lei !

E timpul să cadă cortina. Bine, dar deznodămîntul ?

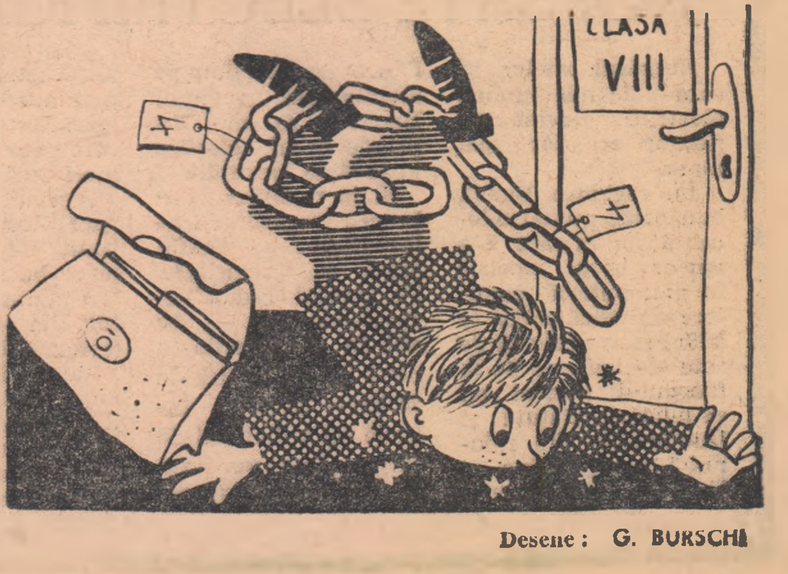
Ei, deznodămîntul e încă nebulos, deși faptele par să ni-l contureze destul de clar. Dar eu nu vreau să scriu încă nimic despre el. Știu că grupa, detașamentul, colectivul unității l-au pus în discuție de nenumărate ori. Clasa în care învață e un colectiv de copii buni care nu au asistat întotdeauna ca spectatori la farsa pe care și-o joacă lui însuși Călin Gheorghe. Totuși cred că au capitulat prea repede. Prea repede au ajuns la concluzia că nu mai este nimic de făcut. Oare în clasă nu sînt și copii care s-ar putea împrieteni cu Călin, nu sînt copii care stau în cartier cu el, care cu grijă și prietenie l-ar putea ajuta să-și azvîrle de pe el deprinderile urîte ? Călin e în clasa a VII-a. Pînă acum nu a rămas niciodată repetent. Drumul lui în viață acum începe.

Înțelegi Călin ? Trebuie să te comporți astfel încît să poți merge pe acest drum cu fruntea sus, să te comporți astfel încît mama ta care-ți poartă atîta grijă să deschidă poarta școlii zîmbind, nu cu lacrimile pe obraz !

În primul rînd de tine depinde ca deznodămîntul să fie altul decît cel anunțat de catalog și de faptele tale de pînă acum.

Și... pentru că ai uitat, am să-ți amintesc eu cuvintele pe care le-ai rostit la primirea cravatei : „FĂGĂDUIESC SĂ ÎNVĂȚ ȘI SĂ MĂ COMPORT ÎN AȘA FEL ÎNCÎT SĂ DEVIN UN CETĂȚEAN DEMN AL PATRIEI MELE. Au trecut ani de cînd le-ai rostit. Nu crezi că e timpul să le respecți ?

C. NICULESCU

Desene : G. BURSCHI

PE MUREȘ ȘI PE TÎRNAVE

Sus, către izvoare, Mureșul poartă în ape nu numai mireasma pădurilor de conifere, dar și ecoul metalic al ferăstraielor cu motor, care te urmărește pînă departe, la Reghin. Acolo. unde lemnul de rezonanță încercat la sunet cu muchea toporului, în pădure, este prefăcut în instrumente muzicale cu linii elegant arcuite.

Dar, să-i lăsăm pe meșterii ce știu să dăltuiască viori și mandoline minunate și să coborîm mai jos, de-a lungul malurilor năpădite de iarbă. Pămîntul învăluit în abur diafan e în mare schimbare : aici, în cîmpie, freamătul ferăstraielor mecanice e înlocuit de duduitul zecilor de tractoare ce străbat în lung și-n lat ogoarele întinse, cățărîndu-se, puternice, pînă pe dealurile risipite la orizont.

SÎNTANA DE MUREȘ

Oameni vin și pleacă, mereu, în grabă. Nimeni n-are vreme de pierdut. Acum, timpul e mai prețios ca oricînd : e în plină campanie de primăvară.

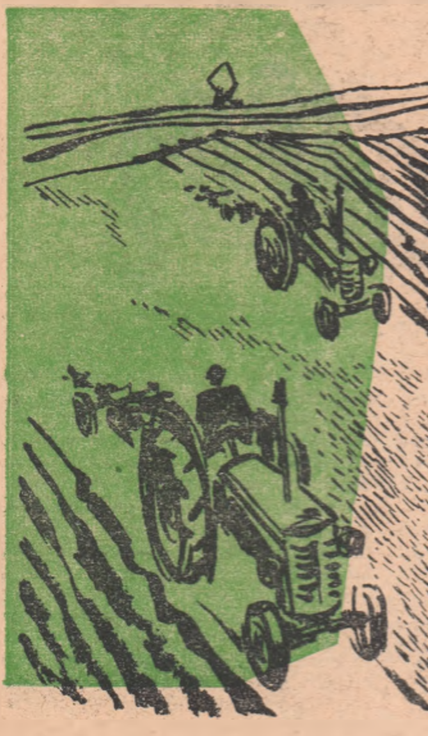
Telefonul așezat pe o măsuță plină cu hîrtii și ziare sună insistent.

Vasile Cazan, vicepreședintele, ridică receptorul.

— Alo !.... Da !... Se termină pînă diseară ? Bun !... Da, vine autocamionul acum !

Așază cu grijă receptorul în furcă.

— Au făcut treabă bună, tractoriștii, adaugă, adresîndu-se președintelui cooperativei, Adalbert Cociș. Mai vor sămînță. Și azotat... Ogoarele de sfeclă sînt gata. De-

zideriu, Nagy Zoltan, Mădărășan... Dacă e cazul, mai stau o oră două la noapte. E ceva 220 de hectare însămînțate.

Vasile Cazan iese pe ușă. Urcă lîngă Ștefan Hoaidu, șofer pe unul din cele patru autocamioane ale cooperativei agricole.

Șoferul trage mașina lîngă magazie. Să mai ia sămînță. Aproape trei sute de hectare au de însămînțat cu porumb.

Mașina, tixită cu saci, pornește învăluită într-un nor de praf, la cîmp.

— Zor mare avem acum și la grădină, spune Adalbert Cociș. E un sector principal la noi — anul trecut ne-a adus un venit de peste opt sute de mii. Avem patru motopompe instalate pe Mureș.

Alături de sediul cooperativei, zeci de acareturi noi nouțe.

O femeie îmbrăcată în halat alb iese în ușa unui grajd, potrivind un biberon la gura unui bidonaș de aluminiu.

— Ce s-a întîmplat ? întreabă președintele.

— Nimic, am auzit vorbă. E așa de lacomă Bubuluca. Și-a înghițit porția de lapte și tot ar mai vrea. Și-i așa de șmecheră — ia uitați-vă !

Maria Ciorogaru, îngrijitoare la viței, arată cu mîna o vițelușă bălțată : văzîndu-l în apropiere pe Ion Bocu, crescător de animale și el, ridică botul și-i atinge obrazul.

— „Mai vreau o porție de lapte" — asta spune acum Bubuluca ! — rîde femeia. Dar și dînsul, atît îi alintă!... De aceea... Juncanii care au fugit, numai el i-a putut aduce.

Amintindu-și de întîmplarea cu juncanii, rîde și președintele.

De fapt, ce se întîmplase ? Doi juncani, scăpați din grajd, s-au jucat, s-au hîrjonit, apoi au luat-o razna pe cîmp. Sus, pe dealul din apropiere, acoperit cu pădure. S-au luat după ei toți îngrijitorii, au alergat să-i aducă, dar niciunul n-a putut. Cum se apropiau fugeau.

— Chemați-l pe Bocu, a zis cineva.

Bocu a ieșit în marginea cîmpului, a dus mîna la gură și a fluierat lung.

Juncanii, ajunși în vîrful dealului, și-au întors capetele.

— Ei, unde ați luat-o, nătărăilor! a strigat puternic Ion Bocu. Ia veniți încoace !

Juncanii, auzindu-i vocea, au pornit agale, înapoi, la grajd.

El, Ion Bocu, îi crescuse. De mici, cu grijă și atenție, așa cum îi place lui să se ocupe de creșterea animalelor.

BĂIATUL DE LA CANTON

De la Sînpaul, din gară, o iau pe lîngă calea ferată, ca să ajung la Ogra.

— Mergeți la Ogra, da ?! mă întîmpină un băiat, văzînd că o iau pe cărarea din apropierea cabinei unde lucrează tatăl său, acarul Gheorghe Vodă.

— E departe satul ? întreb pe băiatul ce mă iscodește cu ochii lui inteligenți.

— Colo, peste șes. Vă duc eu, spune, lăsînd tatălui sticla cu apă proaspătă, adusă de la fîntînă.

Mă uit la băiatul cu cîțiva pistrui aruncați pe nas. Are cravată roșie, călcată și înnodată corect. Băiatul e gata să mă însoțească.

— Cum te cheamă ?

— Gheorghiță !...

— Și... cu școala, cum merge ?

— Am de nouă, de zece...

O luăm de-a dreptul, peste șesul cu iarbă crudă, din care se înfruptă oile. O sumedenie de miei, toți albi, aleargă printre cele cîteva sute de oi ale cooperatorilor din Ogra, aleargă încoace și-n colo, zbierînd de-ți iau auzul. Doi cîini puternici, se plimbă cu gravitate în preajma lor.

— Bună ziua, salută băiatul cînd ajungem în dreptul ciobanului. Dar de ce au cîinii bețele acelea la zgardă ?

Alexandru Păcurar, ciobanul, face ochii mari :

— Dar știi că-mi placi! Uite, și alți copii le-au văzut, dar n-au întrebat. Am să-ți explic. Pe aici, pe la noi, trăiesc pui de căprioară. Bețele astea de-o șchioapă nu-i lasă să fugă după căprioare : se împiedică în ele, în bețe...

Dincolo de apa Mureșului ce se grăbește la vale, să se întîlnească cu cea a Tîrnavelor, se zărește o colină brăzdată de văioage și maluri lutoase, sfîrtecate.

— De gloanțe și ghiulele îs rupte, explică copilul. Acolo, la Oarba, a fost război mare, cu fasciștii. Au căzut mulți luptători. E acolo un monument mare. Au fost și elevi de la noi de la școală — Vută Lucia, Farcaș, Sekely, Găbudean. Am dus flori, coroane.

Școala de 8 ani din Ogra. Școală nouă, mare, cu săli de clasă luminoase.

De la Maria Silvasi, instructoarea superioară de pionieri, aflu că și în satul lor, în Ogra, există un monument închinat ostașilor romîni căzuți pe frontul antifascist. Monumentul îl au în grijă pionierii. Chiar zilele acestea s-au dus acolo să facă straturi de flori, să amenajeze parcul din jur.

PE TÎRNAVA MICĂ

Ganești, comună mare, cuprinzînd încă două sate — Seuca și Păucișoara.

Aici, același zor cu arăturile. Sătenii nu-și mai văd capul de treburi. Numai porumb au aproape cinci sute de hectare de însămînțat.

Dumitru Ivan, Kesezey Ștefan, tractoriști fruntași, comuniști, chiar din comună de loc, stau din zori pînă seara la volanul tractoarelor.

Pe ulițe, oameni puțini. De o parte și de alta, case frumoase, cele mai multe noi nouțe, cu trei și patru camere, cu zugrăveală vie, exterioară.

— La noi, în Gănești, s-au ridicat în ultimul timp peste trei sute de case noi, spune inginerul agronom Călin Oprea. Alte sute s-au ridicat în Păucișoara, în Seuca, unde, ca și la noi, există și o școală nouă, frumoasă.

Pe uliță trece un om mărunțel, cu pasul apăsat.

— Da-ncotro, moș Ștefan, întreabă Călin Oprea.

Omul își ridică ochelarii și se apropie să-l vadă mai bine pe inginer.

— La cămin mă duceam, nu știți ce film rulează ? Am auzit că s-a schimbat și n-aș vrea să-l scap.

Moș Ștefan îndrăgește și literatura. Cărți găsește destule. La biblioteca comunală înzestrată cu sute de volume. Cît privește ziarul — știe tot satul — îl ține cu el, în buzunar, și e primul care te poate informa, cu veștile curente, să-ți spună despre atîtea lucruri frumoase de prin partea locului, de pe Tîrnave.

La Căpîlna de Jos, nu departe de comuna lui, se află renumita formație de dansuri, care a fost premiată la București, la al VII-lea Concurs cultural-artistic pe țară. Pentru „Dansul fetelor".

La Seuca, sau la Jidvei, pe locuri neproductive, unde creștea vegetație sălbatică, mărăciniș, oamenii au plantat pe sute de hectare vii, din care o parte a și început să dea rod. Cîte zece mii kilograme de struguri la hectar au cules astă-toamnă.

Becul electric luminează nu numai străzile Găneștiului. Anul trecut au fost terminate lucrările de electrificare în satele Suplac, Agriștеu, Șeulia și altele, iar anul acesta se prevede electrificarea altor paisprezece printre care Coroiul Mic, Odrihei, Șilea. Acum, se trage lumină la Bernadea, Căpîlna de Jos...

Datorită politicii înțelepte a partidului, aici, ca și pe celelalte meleaguri ale țării, lumina pătrunde tot mai mult în casele oamenilor.

Al. Dinu IFRIM

Desene : Gh. MARINESCU

NOI SATE ELECTRIFICATE

Numărul satelor în care pătrunde lumina electrică devine cu fiecare an tot mai mare.

În regiunea Banat, bunăoară, numărul localităților în care s-a aprins becul electric în anii puterii populare se ridică astăzi la 670. Printre cele 22 de sate electrificate de la începutul acestui an se numără Bătuța și Dumbrăvița din raionul Lipova, Cutina și Hăuzești din raionul Făget. În scurt timp pe meleagurile regiunii Banat se va mai aprinde becul electric în încă 15 localități.

Și în regiunea Dobrogea lucrările de electrificare se desfășoară cu intensitate. Pe traseul Baia-Caugagia-Atmagea — se află în construcție o nouă linie electrică de 20 kv — ce se va întinde pe o distanță de 40 km. La ea vor fi racordate 7 localități. De altfel anul acesta, în regiunea Dobrogea, lucrările de electrificare vor fi în linii mari încheiate.

Aprinderea becurilor electrice a constituit un prilej de mare bucurie și pentru țăranii cooperatori din satul Botești (comuna Ungheni) raionul Bacău, și din comunele Corbeni, Grădiștea, Ibrianu și Custura, raionul Făurei și multe altele din toate regiunile patriei.

SCRISOARE DE MULȚUMIRE

Primele zile de primăvară au fost așteptate de copiii din cartierul nostr... nerăbdare. Spațiile verzi din jurul blocurilor noi și din jurul fabricii de rulm... îngrijite tot atît de bine ca și în alți ani. Așa că, împreună cu părinții, și-au ... timp uneltele pentru a începe lucrul.

...În dimineața aceea erau parcă mai veseli ca de obicei. Pe spațiile ver... veniseră la munca de înfrumusețare sute de pionieri de la Școlile generale d... și nr. 4 din oraș. Cîțiva mai mititei, din clasa a III-a, au ținut neapărat să a... greblatul rondurilor măcar. Printre ei era și o fetiță din București, Voican ... du-se la rude în vacanță, a venit alături de noii săi prieteni să ajute și la mun... musețare. Munca a fost rodnică. Pionierii și-au dovedit încă o dată hărnicia... au fost săpate, pămîntul fărîmițat și greblat, rămînînd doar ca într-o zi mai călduroasă să planteze răsadurile de flori.

Printre cei care s-au evidențiat în această frumoasă acțiune se află și pionierii Trandafir Iulia, Velicu Marieta, Dabija Ion, Epure Sandu, Olaru Mariana, Constandachi Doina, Nichita Ileana și mulți alții, cărora le mulțumim călduros pentru dragostea cu care au muncit.

Alecu DABIJA

Președinte al comitetului de bloc Z. 4. Cartierul F.R.B., Bîrlad

Ce transmite Ștefăniță

DIN UZINE ȘI DE PE OGOARE ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Gheorghiță-reporterul își aruncă privirea pe cadranul alb al ceasului de la mînă: secundarul subțire ca un fir de păr aleargă cu repeziciune, în cerc, numărînd cifrele una cîte una.

— Ar trebui să sune! își zice neliniștit.

Nu apucă să termine vorba, și sunetul cunoscut de clopoțel umple carcasa telefonului.

— Zurrr!...

— Alo, alo!... Ștefăniță? ... Da, te-ascult!...

— Transmit de la **Brașov** — ultimul punct din raid. La Uzina de tractoare, atmosferă de întrecere avîntată. Ca peste tot, pe unde am fost, ziua de 1 Mai este așteptată cu frumoase succese în muncă. Notează: **constructorii de tractoare** au reușit să încheie primul trimestru al anului înainte de termen. **Ei au dat peste plan 81 de tractoare!** Fruntași sînt mulți. Amintesc cîțiva. Nicolae Humăilă, Ilie Dumitrescu, Petru Stoica, Victor Bob.

Gheorghiță se bucură. Noul său prieten și coleg, Ștefăniță, e la primul raid — reportaj. A transmis însă date interesante! La rîndul lui, nu-l rabdă inima să nu-i spună lui Ștefăniță despre o telegramă abia sosită la redacție.

— Ștefăniță, mă auzi? ... Ascultă ce ne-a sosit de la Galați... Da, da, o telegramă. Ascultă! **La Șantierul naval a fost lansată zilele acestea o nouă motonavă de 2 000 tone — ce-a de a 44-a. Termen de lansare: 40 de zile înainte de data stabilită.** Cine semnează telegrama? Maistrul lansator Dumitru Cazacu, laureat al Premiului de Stat.

O pauză scurtă, urmată de foșnetul unor file. Gheorghiță aude așa de bine foșnetul în receptor, de parcă prietenul său ar fi lîngă el.

— ... Alo!... Gheorghiță!... Notează, în continuare, veștile:

Bacău. Pe șantierele hidrocentralelor de pe Bistrița, activitate intensă. La **Racova** s-a terminat cea mai mare parte a lucrărilor de montaj ale primului hidroagregat. La hidrocentrala **Gîrleni**, care, ca și cea de la Racova, va intra în funcțiune în acest an, se lucrează la montarea ambelor hidroagregate.

Pe ogoare, aceeași activitate vie. În regiunile **Dobrogea, București, Oltenia, Galați, Ploiești** s-a terminat semănatul mazării, sfeclei de zahăr și al florii-soarelui...

Gheorghiță pune data pe foaia cu informațiile primite (19. IV. 1965) și se grăbește să le trimită la tipar. Mai are cîteva ore și pleacă în reportaj, pe glob. De data aceasta, fără elicopter: E.G.R.—1 e în revizuire generală.

95 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI V. I. LENIN

STEGAR MEREU E LENIN

— Fragment —

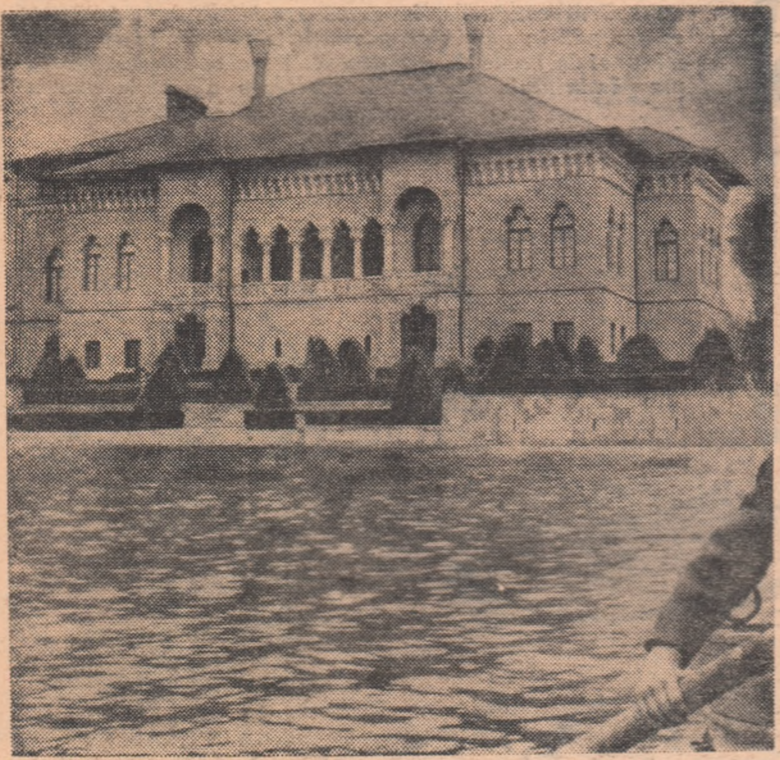
În inimile noastre, în tot ce-i nou sub soare
E viu, mereu un nume și-un chip iubit nespus:
E Lenin, drag luceafăr al lumii muncitoare,
Părintele ce-n luptă poporul a condus.

. . . .

Sub steagurile roșii cu Lenin, înainte,
Răspundem azi prin fapte și cînt de pionieri,
Căci îi urmăm în viață îndemnul lui fierbinte
Și brațu-i ce ne-arată mărețe primăveri!

M. COSMA

Colțul curioșilor

PALATUL BRÎNCOVENESC

Numeroși sînt bucureștenii care merg în zilele de vară să-și petreacă clipele de odihnă pe malul lacului Mogoșoaia, ce se află în partea de nord-vest a orașului, la o distanță de aproximativ 15 km. Dar vizitatorii acestui colț pitoresc al cîmpiei muntene sînt atrași aici nu numai de frumusețea lacului și a peisajului fermecător din jur, ci și de prezența în acest peisaj a unui cunoscut monument arhitectonic: palatul brîncovenesc Mogoșoaia.

Numele palatului este legat de perioada domniei lui Constantin Brîncoveanu (1688—1714), de așa-numita epocă brîncovenească. Prin ce se caracterizează? Cu toată asuprirea turcească, în această perioadă are loc o înviorare a meșteșugurilor, a schimburilor de mărfuri, o lărgire a relațiilor culturale. Tiparul, introdus în 1508, devine la sfîrșitul secolului al XVII-lea o îndeletnicire de toate zilele, înlesnind schimburile culturale între toate provinciile romînești, limba romînă devenind un important factor de cultură. De altfel, în timpul lui Brîncoveanu existā cinci tipografii în Țara Romînească.

Această epocă de înflorire culturală, epoca brîncovenească, se caracterizează, de asemenea, prin construirea de curți domnești, palate, cum este și frumosul palat Mogoșoaia, ridicat în timpul domniei lui Brîncoveanu.

Palatul îmbină într-un chip minunat unele influențe neautohtone cu elemente arhitectonice tradiționale, creînd un stil original, numit brîncovenesc. O priveliște minunată oferă fațada dinspre lac, monumentală, sprijinită pe coloane sculptate.

Devenit astăzi muzeu, palatul cuprinde numeroase obiecte de artă feudală din epoca brîncovenească, printre care unele cărți cu înflorituri artistice, sculpturi în lemn de păr, broderii, precum și ferecături în aur și argint, lucrate de meșteri transilvăneni la cerința domnitorului Constantin Brîncoveanu.

ATLASUL PIONIERULUI

Groenlanda

Suprafața — **2 175 600 km p inclusiv 45 000 km p suprafața insulelor limitrofe**; populația — **32 000 locuitori, cea mai mare parte fiind eschimoși**; orașul principal — **Godthåb: 2 383 locuitori; alte orașe, așezări: Angmgssalik — 1 350 locuitori, Thule — 370 locuitori, Etah ș.a.** Limba oficială — **daneza; se vorbesc și dialecte locale eschimose**; Resurse: **— pește, piei, blănuri și grăsimi de animale polare (foci, urși albi, reni, vulpi), ovine, păsări, plumb, criolit, (mineral rar) cărbune.**

Cea mai mare insulă de pe glob, Groenlanda aparține geograficește de America de Nord și a fost descoperită de europeni (normanzii din Islanda) în secolul al X-lea.

Dar, abia în secolul al XVI-lea, Groenlanda începe a fi colonizată de danezi, care o și stăpînesc începînd cu anul 1721.

Deși în limba daneză Groenlanda înseamnă „ținutul verde", numai vreo 340 000 km p reprezintă teritoriul liber de sub ghețuri, restul insulei fiind acoperit de o calotă glaciară groasă care, spre centru, atinge 3 500 m.

Insula este, de fapt, un podiș înclinat către interior, podiș care, în partea centrală, coboară sub nivelul mării, iar în est și vest este mărginit de munți cu vîrfuri ce se înalță deasupra groasei cruste de gheață: vîrful Watkins atinge chiar 4 016 m!

Eschimoșii — oameni mici de stat, cu fața galbenă și plată, turtită, vînători ageri — au venit în Groenlanda din America de Nord. Nevoiți să trăiască într-o lume în care noaptea polară durează de la cîteva săptămîni pe an (la Ivigtut, mai la sud) pînă la patru luni pe an (la Thule, în nord) și în care temperatura gerurilor ajunge la —64°C, eschimoșii s-au adaptat condițiilor vitrege de existență. Locuința lor — iglu — se compune dintr-o singură încăpere adeseori, în care trăiește întreaga familie. Ca să intri într-un iglu eschimos, trebuie să treci mai întîi printr-un coridor de intrare, lung de 1—2 m și abia apoi poți poposi în încăperea de gheață căptușită cu piei de focă. De altfel, piei de focă sînt întinse și pe jos. Primitori din fire, eschimoșii te întîmpină cu fața lor galbenă și turtită luminată de un veșnic surîs enigmatic. Te ospătează cu grăsime și ficat de focă. Foca este, de fapt, animalul care asigură eschimoșilor întreaga lor existență, deși ei vînează și urși albi, morse, vulpi, reni, păsări polare... Din piele de focă eschimoșul își face nu numai îmbrăcăminte (căciula, vesta, pantalonii, botforii), dar și pereții casei, așternutul, bărcile de vînătoare — acele caiace atît de rapide. Și tot foca îi furnizează carnea pentru mîncare și grăsimea pentru încălzit și pentru iluminat.

Dar în marea lor majoritate eschimoșii se ocupă cu pescuitul, vînatul și creșterea ovinelor, companii daneze exploatează minereurile de plumb și pe cele, atît de rare, de criolit.

În noile așezări, iglu-ul a făcut loc cabanelor din lemn, cu mai multe încăperi, luminate electric unele din ele. Totuși, marea parte a eschimoșilor trăiește încă în iglu-urile străbune.

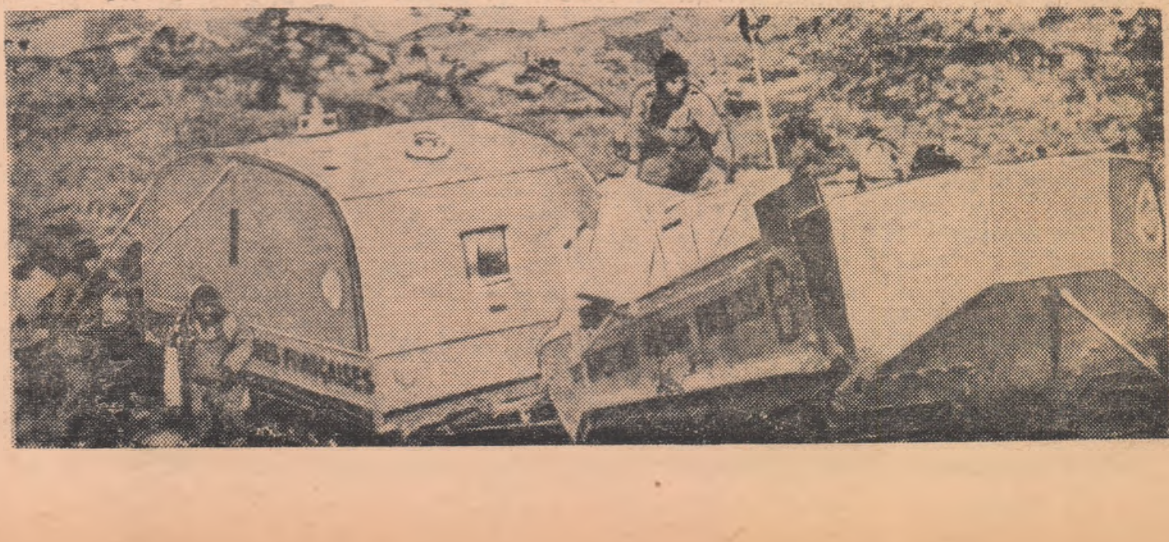
Pentru a studia interiorul insulei, Groenlanda a fost străbătută de cîteva expediții științifice, ca cele ale lui Norden-skiold, Nansen, ș. a.

Ștefan ZAIDES

1. Fiordul Christians Sund.

2. Expediție științifică franceză în Groenlanda.

Cum ne comportăm

AM CUNOSCUT PATRU PRIETENI

Clopoțelul și-a spus ultimul cuvînt. Orele s-au terminat și copiii ies veseli din clase grăbindu-se spre casă. Ca de obicei, patru băieți din clasa a V-a sînt și acum împreună. Este vorba de Cărpiniș Gheorghe, Belgun Viorel, Rădulescu Nicolae și Stănescu Marian. Ei sînt vechi prieteni. Adesea își pregătesc lecțiile împreună. merg cu toții la cinematograf, fac sport. Dar nu despre lucrurile acestea vreau să vă povestesc acum. ci despre întîmplarea din ziua aceea...

Nu știu despre ce vorbeau, ce povestea unul dintre ei, că toți erau foarte atenți, își încetiniseră chiar și mersul. Deodată, puțin înaintea lor, zăriră ceva strălucitor. S-au grăbit să vadă ce-i. „Un ceas!" au exclamat cu toții. Și, după ce l-au luat, l-au întors pe o parte. pe alta, l-au studiat cu atenție și grijă, a răsărit întrebarea: „Ce facem cu el?" Desigur, s-ar fi putut ca unul dintre ei să sară cu gura, să spună că el l-a văzut mai întîi, deci este al lui. Altul ar fi putut să zică, că el l-a ridicat primul de jos, deci lui îi revine. Ei, și tot așa, nu poți ști dacă nu s-ar fi iscat și vreo... bătaie. Dar nu, nu-i cazul de față. Celor patru nici nu le-a trecut prin minte să-și însușească un lucru care nu era al lor. Nu s-a luat în discuție decît problema unde să-l ducă, cum să-l găsească pe păgubaș. „Să-l ducem la școală, la direcțiune, apoi or să se lămurească lucrurile", a dat unul dintre ei soluția. Și așa au făcut. Astfel, chiar a doua zi, ceasul a ajuns în mîinile elevei care îl pierduse, iar colegii s-au grăbit să-i felicite pe cei care avuseseră o frumoasă comportare pionierească

Elena TOFAN
(după corespondența pionierei Alexandridis Ioana, Șc. medie nr. 2, Rîmnicu Vîlcea)

Jocul s-a oprit

Era o zi însorită de primăvară. Cîțiva copii, veseli că razele soarelui le țin tovărășie, se jucau în poieniță. Dar, cînd jocul era în toi, unul dintre ei a observat un firicel de fum ce ieșea din pădurea de pe dealul Vălitarilor. I-a oprit din joc și pe ceilalți. „Oare n-o fi luat foc pădurea?" s-au întrebat ei. Între timp, vîntul scotea la iveală un nor tot mai gros dintre copacii pădurii. Nu mai era nici o îndoială. Au luat-o cu toții la fugă, unii au anunțat la miliție, alții la Sfatul popular, ba, s-au dus chiar și la club, de unde au adus o mulțime de oameni la locul incendiului. Fără zăbavă, cu toții s-au apucat de lucru. Au săpat șanțuri, au izolat focul. Pădurea a fost salvată. Abia atunci, împreună cu cei mari, pe poteca piezișă ce coboară spre sat, au coborît și pionierii Potoceanu Gheorghe, Izvernar Dan, Ungureanu Sorin, Bălătescu Elena...

După corespondența tovarășului **Constantin GRUESCU** Ocna de Fier, raionul Reșița, Banat

FLORI DE PRIMĂVARĂ

Bate vînt de primăvară. Pămîntul a început să se usuce. Așa că, micii naturaliști și-au spus cuvîntul: „Este momentul potrivit să începem lucrul..." Bucuroși, cu toții am fost de acord și iată-ne pe locul unde va fi... parcul. Băieții au venit cu cazmale, fetele cu greble. Încet, încet, au apărut rondurile, în urmă semințele s-au grăbit să se ascundă în pămîntul mărunțit. Acolo, or să-și lucreze minunatele haine de sărbătoare, iar cînd vor ieși deasupra pămîntului, în fața școlii noastre, o să fim tare bucuroși. Vrem ca florile, copacii, iarba îngrijite de noi să facă și mai frumoasă comuna noastră dragă.

CODREA GHEORGHE
cl. a VII-a, Școala generală de 8 ani. Gerăușa, raionul Satu Mare

DOUĂ PACHETE, O CENTĂ!

Cărțile de joc îi săreau dintr-o mînă într-alta, una după alta, încovoiate, parcă cînta dintr-un acordeon. Apoi, fără să se uite la ele, cărțile săreau din nou în cealaltă mînă, foșnind. Se uita în stînga și în dreapta. Parcă se ferea de cineva. Își întorcea capul în dreptul fiecărei mese și striga:

— Două pachete... o „centă"!

...Adică, în limbajul lui „original", o sută de lei.

Se oprise lîngă o masă. Dar unul dintre cei doi bărbați i-a făcut semn să plece mai departe. Dar nu s-a simțit jignit. Glasul i se auzi mai stăruitor:

— Două pachete... o centă!

O femeie, fără să se tîrguie, scoase din poșetă 50 de lei și-i puse în palma puștiului în schimbul unei perechi de cărți.

Prin gălăgia consumatorilor osteniți de drum, de discuții, glasul puștiului se auzea pînă la mine:

— Două pachete, o centă!

Ajuns lîngă masa mea l-am invitat să ia loc lîngă mine. Înainte să mă privească, și-a dat părul lung, mătăsos, de pe frunte, dezvăluind doi ochi mari, cu două cercuri de azur, apoi mi-a aruncat pe masă, lîngă ceașca de cafea, două pachete de cărți de joc. adăugind:

— Două pachete, o centă!

— Le vinzi cam „sărat"!

— Ba le vînd prea ieftin.

Am comandat o cafea și pentru el.

— De unde le procuri?

— Le cumpăr din București și apoi le vînd pe unde pot.

— De ce, n-ai cu ce te întreține? Ce-s părinții tăi?

Rîde:

— Cum să n-am? Îmi dau părinții de toate! Și țoale... (Privește mîndru hainele frumoase de pe el)... și mîncare... Bani de „buzunar" nu-mi prea dau. Dar p-ăștia mi-i procur singur...

Îl privesc: la ora asta, unui băiat ca el i-ar sta foarte bine în bancă, la clasă... Sau la bibliotecă. Mai ales că-mi spune...

— Mă țin bine „babacii", deși nu-s mulțumiți... Cică învăț prost dacă am la matematică 5.

— Poate că au dreptate. 5 e o notă mică, o...

— Este, desigur. Dar ce să fac? Mă persecută profesorul... ca și profesoara de limba romînă. Și totuși dînsa e ceva mai indulgentă. Mi-a dat cu multă tocmeală 6. „Bariera" se oprește la nota 6 în dreptul numelui meu în catalog.

— Și nu vrei s-o ridici mai sus? Nu vrei să devii inginer, muncitor fruntaș într-o uzină, medic sau actor?

— Ba da. Am hotărît să mă apuc să învăț. Vreau să termin clasa a VIII-a cu 10... (Dar „angajamentul" lui, ca să zic așa, sună moale, fals...).

Îl întreb:

— Și dacă vreau să mă conving de cele ce mi-ai spus, cum dau de tine în Arad?

— Păi, toți știu de Valentin Mihai. Întrebați pe oricine. Vă aștept, dar... îmi promiteți că n-o să spuneți la...

Glasul lui însă este acoperit de o altă voce puternică, impunătoare:

— Biletele, vă rog, la control.

Puștiul își strînge cărțile de joc de pe masă și pleacă. Face cîțiva pași și apoi se întoarce îndărăt. Îl întreb:

— Nu mai pleci?

— Nu... Sînt doi controlori.

Unul dintre controlori, se oprește la masa noastră:

— Biletele. vă rog, la control.

— Eu, nene, n-am biletul la mine... E la mămica — minți el la repezeală — în primul vagon după restaurant!

— Du-te și adu-mi-l.

Controlorul a luat loc la masa mea. Aștepta. Trenul intră în Arad. Se oprește. Cîteva ciocănituri în geam ne fac să tresărim.

— Vă salut... Călătorie plăcută! ne-a rînjit puștiul, rămînînd în urma trenului, o dată cu peronul.

★

Uite, asta-i povestea cu Valentin. Voi, care-l știți, care-l cunoașteți, copii, nu-l lăsați să-și practice „negustoria" mai departe. Ajutați-l să înțeleagă care-i rostul său în viață. ajutați-l să pășească în rînd cu voi: ziua absolvirii școlii de 8 ani nu-i departe.

Nicolae BULGARU

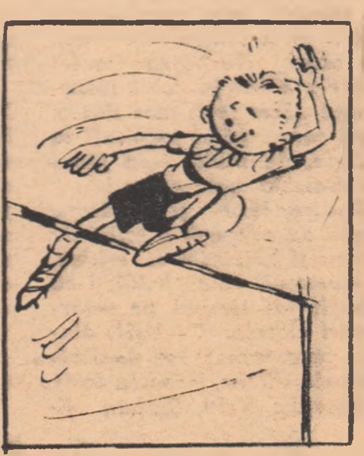
Desene: **Puiu MANU**

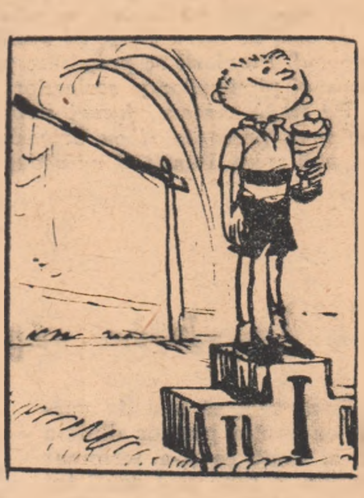
Cît de sus?

Foarte bine a sărit —
Însă nu e mulțumit !

Vrea mai sus și mai departe.
Poate-n lună ori în Marte ?

...Strașnicul cosmonaut
A ajuns unde a vrut !

Desene : Puiu MANU

CINSTE LOR!

Da, da, o urare din toată inima.

Deunăzi, am întîlnit peste 60 de pionieri de la Școala generală de 8 ani din comuna Ungureni, raionul Titu, lucrînd de zor. Pe o suprafață de un hectar în care gropile și buruienile se desfătau în voie, pionierii, după ce au nivelat pămîntul, au amenajat un teren de fotbal, un teren de handbal, altul de baschet, un portic de gimnastică pentru escaladări, o pistă de atletism pe o lungime de 400 m...

În munca prestată pentru amenajarea acestui teren sportiv, s-au evidențiat pionierii : Albulețu Cornel, Istrate Eugenia, Stocheci Mioara, Lungu Mariana, Spînu Alexandru, Nicolae Dumitru.

Succes la viitoarele întreceri sportive !

Ionel PROTOPOPESCU

3 fișe de antrenament

— Măi băiete, ce pierzi timpul cu mingea ? Vrei să ajungi un „Pele" sau un „Di Stefano" ? Ei nu fug după minge, mingea fuge după ei... au picioare „magnetice". Tu ai în schimb un trup dezvoltat anume pentru haltere. Să treci mîine împreună cu prietenii tăi pe la Clubul Sportiv Orășenesc. Vreau să scot din voi campioni.

— Campioni ?

A doua zi, cei trei prieteni, mult mai devreme decît li se spusese, veniseră în sala de antrenamente. Priveau barele de fier care se odihneau pe dușumea, greutățile. Cum a intrat în sală, antrenorul Gospodinov Pavel, înainte să se dezbrace, i-a întrebat :

— Unde învățați ?

— La Școala generală de 8 ani nr. 16.

— Cred că învățați bine, nu ? Acum să vă completez fișele. Cum te cheamă pe tine ?

— Bratoveanu Nicușor, elev în clasa a VIII a B.

— Și pe tine ?

— Aramă Jean, elev în clasa a VI a A.

— Da' pe tine, ciufulitule ?

—Aramă Petrică.

Din ziua aceea, cei trei prieteni veneau cu regularitate la antrenamente : lunea, miercurea, vinerea, după masa. A trecut o lună... trei... șapte. Fișele nu mai erau ca la început albe, doar cu numele și prenumele lor, ci mai jos, pe ultimul rînd, în dreptul fiecăruia erau trecute recordurile obținute de ei la concursuri, iar pe fișa lui Nicușor, antrenorul scrisese : „Va participa la întrecerile de juniori pe orașul Galați".

Uite așa, Nicușor s-a pomenit într-o sală imensă, cu spectatori, și, bineînțeles, cu arbitrii. Era singurul pionier din cei 20 de concurenți, mult mai mari decît el ca vîrstă, cunoscuți de public. Numele lor fuseseră trecute pe afișele de pe străzi, iar numele lui era trecut ultimul pe afiș.

Timid, dar calm, Nicușor s-a înclinat mai întîi în fața publicului, apoi s-a aplecat spre haltere : o fandare scurtă, o încordare a trupului, și halterele au rămas suspendate sus, deasupra creștetului. Devenise campion pe orașul Galați la categoria semiușoară (împins 56 kg ; smuls 59 kg.; aruncat 80 kg).

La Constanța se va desfășura în curînd finala pe țară. Ascultă-mă, Nicușor, cred că nu vei lipsi de la această finală. Vezi că vin „înarmat" cu stiloul și cu bloc notesul : aș vrea ca numele tău sau al colegilor tăi de club să le trec printre primele locuri fruntașe la concurs.

Pînă atunci însă vă doresc succes le antrenamente.

Al. MIHU

Un meci de fotbal neobișnuit. El se desfășoară pe magistrala nord-sud din Capitală. Privind această imagine, puteți învăța cum și mai ales unde nu trebuie să se joace copiii !

Gr. PREPELIȚA

HANDBAL IN ȘAPTE

Cu puțin timp în urmă, în orașul nostru s-a desfășurat o competiție handbalistică rezervată celor mici.

Întrecerea s-a desfășurat în două etape : prima etapă — fetele, în cea de-a doua — băieții.

Comportarea sportivă a jucătorilor, acțiunile de atac pline de fantezie, au dus la reușita spectacolului.

Dintre fete s-au evidențiat Catană Doina, Vizi Lucica, Talpă Maria, Mureșan Cristina, Martin Irina și altele, iar la băieți : Constantinescu, Burdugiu, Horvat, Mihăilă și alții.

La clasamentul general, învingătoare au fost echipele Școlilor generale de 8 ani nr.4, nr. 2, nr. 5, nr. 3 și nr. 1.

OCHEȘEL OCTAVIA și BARBU MARCELA
Școala generală de 8 ani nr. 3, Lupeni.

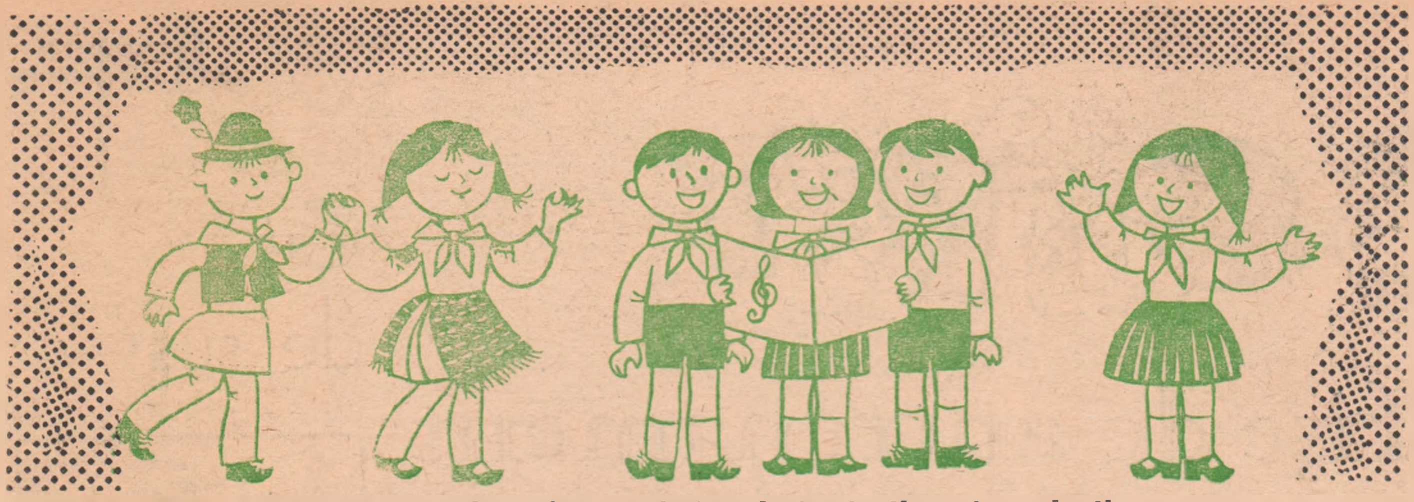
E UN PAS URIAȘ...

La școală avem o sală de gimnastică spațioasă, dotată cu toate aparatele necesare. Cu cîtă plăcere ne străduim cu toții să facem o săritură peste capră sau o rostogolire peste ladă, cît mai corect !

La executarea unor noi exerciții de gimnastică ne vine în ajutor diafilmul.

Am vizionat „Sărituri la aparate" din care am reținut un lucru : pînă la ceea ce se numește măiestrie sportivă e un pas uriaș. Și ne străduim să-l facem după puterile noastre. Deocamdată toți pionierii din școala noastră sînt membri ai Uniunii de Cultură Fizică și Sport.

STĂNESCU DIDA
Școala generală de 8 ani Slobozia Nouă, regiunea București

Concursul cultural — artistic al pionierilor și școlarilor

ÎN TOVĂRĂȘIA CÎNTECULUI, A POEZIEI

„La panoul de onoare,
Ca-n oglindă strălucesc
Chipurile zîmbitoare",

recita de zor o fetiță. Și numele pionierilor fruntași de la Școala generală de 8 ani nr. 50 din Capitală au fost trecute în revistă de interpreții brigăzii artistice de agitație intitulată „Te văd, te văd".

Numai că, pe lîngă cei preocupați „să străbată căile științei", cum spunea textul și unul dintre interpreți, pe nume Horhocea Daniel dintr-a VI-a, în rolul maestrului „Știe tot", mai sînt și unii care... fiind ascultați la istorie, de pildă, l-au făcut pe Baiazid pămîntean!

Pentru lene și nepăsare copiii au pregătit o tolbă de săgeți și bineînțeles... critica.

Cîntecul, voia bună, i-au însoțit tot timpul pe interpreții claselor V—VIII, dintre care remarcăm pe Enăchioaie Victor, Popescu Iosif, Gheorghe Nelu, Șerban Emil, Iordanovici Rodica și alții, toți cu medii de la 8 în sus după cum mi-a șoptit tovarășa profesoară Iulia Voicu în culise.

Își fac apariția apoi cei mai mici „actori" de la Școala generală de 8 ani nr. 53. Îmbrăcați pionierește, prichindeii se fac mesagerii realizărilor din școală, a noului care se ridică la fiecare pas „Orașul parcă-i de cleștar / Cu blocurile-n zori scăldate / O dată, cînd vom crește mari / Vom înălța și noi palate".

Ironia fină la adresa celora care nu-și pregătesc lecțiile „Iar notele să le primim / Pe ceea ce am vrea să știm" sau „Și temele să fie toate / Ca-n farmacie, zău, dozate" stîrnesc hazul spectatorilor. Muzica ușoară, cîntecele populare romînești, dialogul plin de vervă, țin tovărășie talentaților interpreți din clasele I—IV care, în final aduc salutul lor fierbinte partidului ce le-a creat o copilărie fericită.

De dimineața, pînă tîrziu, în sala de festivități a Școlii generale de 8 ani nr. 51 s-au întrecut în interpretarea cît mai reușită a textelor de brigadă, pionieri și elevi ai Școlilor generale de 8 ani și medii din raionul 23 August.

Din cele 9 școli prezente la concursul cultural artistic al pionierilor și școlarilor, faza inter-școli, brigăzile artistice ale Școlilor generale de 8 ani nr. 53 și 50 au trezit interesul exigentului juriu.

Păcat că micii interpreți n-au adus pe scenă cîte ceva din activitățile lor pionierești, sperăm să le întîlnim și să-i întîlnim la viitoarele concursuri. Succes!

Marta CUIBUȘ

„Așa-s dansurile noastre populare, pline de voie bună!" rostesc chipurile acestor fetițe din echipa de dansuri a Casei de copii școlari din Găești

Bucuroși de oaspeți

— Azi, în detașamentul nostru se ține concursul „Cel mai bun solist" spune o pionieră. — La noi în grupă concursul „Cel mai bun recitator", se mîndrește alta...

Și așa, de cîtva timp, în unitatea noastră răsună cîntecul și jocul. Pionierii se pregătesc pentru concursul cultural artistic al pionierilor și școlarilor.

Pe lîngă cîntece, jocuri populare romînești și maghiare ne vom prezenta și cu brigada artistică și cu... dar ce să vă mai spun. Veniți să ne vedeți. Sintem bucuroși de oaspeți.

CIOPLEA LIDIA
Școala generală de 8 ani
comuna Nușfalău, raionul Șimleu

Înainte de concurs

Dacă vrei să stai de vorbă cu vreun pionier dintr-a VI-a, după ce și-a terminat lecțiile, e bine să-l cauți tot la școală. Și știți de ce? Clasa noastră prezintă la concursul cultural artistic piesa „Cine a pierdut un stilou?", iar acum ne pregătim intens.

Colega noastră Ghezuroiu Ana, talentată solistă, repetă și ea cîteva cîntece noi. Cu toții vrem să fim la înălțime!

POPESCU C. ELENA
cl. a VI a
Fetești-gară

Mult succes!

Peste cîteva zile, sala de spectacole a căminului cultural din comuna noastră va găzdui tradiționalul concurs al pionierilor și școlarilor. Aici se vor întrece în măiestrie artistică pionierii noștri cu cei din comunele Eschibaba, Beidaud și altele.

Cărtună Tinca, Eftimie Zoița, Atanase Sirma și mulți alți pionieri vor prezenta dansuri, poezii, cîntece din folclorul nou.

Tuturor le dorim mult succes!

CUSTURA NICOLAE
cl. a VIII-a
comuna Ceamurlia de Sus, raionul Istria

Zeci de voci ale corului de copii dau glas însuflețitului cînt pionieresc.

CITIȚI ACEASTĂ CARTE: A fi elev...

Există o vîrstă a marilor întrebări, o vîrstă la care setea de a ști, de a pătrunde în profunzime în universul plin de semnificații și învățăminte al valorilor acumulate prin veacuri de omenire cunoaște primele împliniri. Aceasta este vîrsta tinereții, a anilor de școală, cînd îți descoperi vocația, îți hotărăști profesiunea.

Despre anii de școală, despre descoperirea și drumul spre profesiunea iubită scriu în volumul „A fi elev..." — apărut recent în Editura politică — numeroși oameni de știință și cultură din țara noastră.

În paginile acestei lucrări autorii se adresează cu căldură și dragoste tinerei generații, evocînd amintiri din viața de școală, din munca lor pasionantă și perseverentă pentru însușirea culturii. „Cultura generală — scrie în această carte Acad. prof. Raluca Ripan — nu se poate dobîndi cu ajutorul meditațiilor, consultațiilor, cu ajutorul colegilor fruntași la învățătură. Nimeni nu poate face pentru tine efortul de a învăța. A cere acestea este egal cu a ruga pe colegul tău să se hrănească pentru tine cînd ție ți s-a făcut foame". Acad. prof. Ștefan Milcu, își încheie astfel rîndurile adresate elevilor: „Tinerețea trebuie lăsată să zburde, să se bucure de tot ce-i oferă acești ani luminoși. Dar tinerii noștri prieteni să nu uite un lucru: că se cere măsură, cumpătare și în folosirea timpului. Oricît de mari ar fi tentațiile trebuie să rămîi un prieten devotat cărții și învățăturii. Vîrsta de școală este vîrsta prieteniei cu cartea, cu biblioteca, etapa din viață în care ți se cere să ai zeci de antene prin care să pătrundă întreaga simfonie a vieții cultural-științifice contemporane"

Sînt sfaturi, crîmpeie din experiența unor figuri proeminente ale științei și culturii romînești. Exemplul lor personal te îndeamnă să citești cu atenție cuvintele pe care le adresează tinerei generații să reflecteze asupra lor.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40631